

Boros Imre: Inkább életigenlés

2019 február 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Megdöbbsent? hírt kaptunk a közelmúltban.

Rádásul az ítélet szövegezésében az is szerepelt, hogy late phase (azaz a magzati lét kései fázisában). Ez a finomkodó kifejezés nem jelent mást, mint azt, hogy a szülés megindulásakor is lehet abortálni.

Ugyanez a dekadens finomkodás övezte a tömegesen bebukott ingatlanfedezet? hitelek ügyét is. Azokat subprime (azaz kiváló alatti) min?sitéssel látták el a válság kitörése után, noha bebukásuk el?tt a nagy nev? min?sít? intézetek még AAA-ra értékelték ?ket. Az álszent szervezetek mindig megtalálják a szalonképes szót és kifejezést az elfogadhatatlanra, és ha érdekeik úgy diktálják, porig tudnak alázni bármilyen hasznos ügyet.

Az Egyesült Államok jogrendjér?l érdemes tudni, hogy precedens- és nem kodifikált jog szerint m?ködik. Amire egyszer már volt joger?s ítélet (precedens), az mérvadó a további hasonló esetekre is. Az egyedi precedensérték? döntéseket a Legfels?bb Bíróságig (Supreme Court) támadni lehet, de az ottani döntés végleges és megmásíthatatlan. Emblematikus példaként említhetjük a fiatalabb Bush elnökké választásának történetét. ?t a Florida államban leadott, számára kedvez? mintegy négyszáz szavazat többlettel ítélte elnöknek a Supreme Court a demokrata Al Gore ellenében. Ezzel a négyszáz szavazattöbblettel Florida állam teljes elektori kara kötelező volt a valóságos elnökválasztó elektori szavazáson Bushra szavazni az amerikai regulák alapján.

Ami az étellel kapcsolatos „jogi-bírói” döntéseket illeti, kezd körülöttünk bezárulni a kör. Évekkel ezel?tt már országok döntöttek az eutanáziáról, tehát arról, hogy emberek mesterségesen a halálba küldhet?k. Most arról szól a döntés, hogy a még éppen meg nem született, de teljes érték? emberi magzat is a halálba küldhet?. Mindez történik természetesen az egyéni szabadságjogok legnagyobb dics?ségére. Van-e ennek a határtalan szabadságnak korlátja, vagy az az igaz, amit hajdan Hegel mondott, hogy a szabadság nem más, mint a szükségszer?ség felismerése? Az említett New York-i abortuszdöntés azt a további kérdést sugallja, hogy ezt követ?en nem áll-e esetleg az egyén szabadsága kiteljesülésének az útjában adott esetben a néhány éves gyermek vagy a magatehetetlen, ápolásra szoruló családtag is? A minapi abortuszdöntésb?l „fényes szakmai karrier” rajzolódik ki precedensjogi bírónak és balliberális törvényhozóknak. Teljes joggal merül fel a kérdés, hogy manapság a magát haladónak és fejlettnek kikiáltó világ végleg a halál dekadens civilizációs kultúráját képviseli, vagy van-e esélyünk megmaradnunk az életigenlés mellett.

Minket szorosabban a hazánk ügye érdekel, tehát térjünk át saját helyzetünk áttekintésére, f?ként annak okán, hogy a „haladó szellemi áramlatoktól” eddig sem sikerült függetleníteni magunkat. Ennek már nagyon is érzékelhet? hátrányait a mindennapokban is érezzük, noha jogilag kodifikált eutanázia és kései szakaszi abortusz nálunk még nincs. Ennek ellenére a halálkultúrapártiak az elmúlt négy évtizedben nagyon komoly el?rehaladást értek el. (Hazánk sorsalakulása halálcivilizációs ügyben szinte párhuzamosan fut Spanyolországéval.) Előjáróban elmondhatjuk, hogy a halálcivilizációs trend nálunk jóval a rendszerváltozás el?tt elkezd?dött. 1980 volt az utolsó év, amikor a születések száma még elérte a halálozásokét. Negyven évvel kés?bb (2020-ban) vélhet?en egymillióval leszünk kevesebben, mint 1980-ban voltunk. A pótláshoz szükséges születések várható számát a n?i termékenységi mutató jelzi hajszálpontosan. Annak tartósan kissé 2,0 felett kell állnia, hogy egyensúlyban legyünk, tehát elvárható, hogy a n?k átlagban egy kicsit több mint két gyereket szüljenek. (Ma a hiány, azaz a fogyás évi 30–35 ezer f?, egy közepes város teljes lakossága.)

Nálunk nem sztochasztikus, de függvényszer? kapcsolat tárható fel az ország kirámolása (eladósodás és rablóprivatizáció) és a halál kultúrájának terjedése között. Az els? nagy kirámolás 1979-ben következett be, tízszázalékos fogyasztói áremelkedés formájában, kompenzáció nélkül. Talán az sem véletlen, hogy a termékenységi mutató éppen 1981-ben kezdett tartósan 2,0 alá süllyedni, míg 1993-ra elérte az 1,68-at. Gyászos hatást váltottak ki a Horn-kormány intézkedései, f?ként az elhíresült Bokros-csomag, ennek következtében a mutatószám 1998-ban már csupán 1,32 volt. A következő csaknem egy évtizedben nem volt megszorítás (1998–2008), ami ha nem is jelent?s, de kisebb javulást hozott: 1,32-r?l 1,35-re. A mélypontot a 2011-es 1,23-mal érték el. Azóta jelent?s javulás tapasztalható, jelenleg az érték 1,5 körül van, és várhatóan tovább növekszik.

Az elmúlt négy évtized tapasztalata egyértelm?: a sorozatos megszorítások népességfogyással járnak, a felível?, jövedelemb?vít? szakaszok pedig némi pozitív korrekcióval. Azt is világosan látni kell, hogy a megszorításokat mindig balliberális kormányok alkalmazták, míg a polgári kormányzatok alatt jövedelememelkedés következett be. A baloldali kormányok negyven év tapasztalata alapján a halálcivilizáció szellemében, míg a polgáriak az életigénylés szemléletében kormányoznak. Az is világos mára, hogy a halálcivilizáció képvisel?i mára olyan mérték? maradandó károkat okoztak, amelyek elhárításához messze nem elég csak az anyagiakat pótolni, hogy

ismét demográfiai egyensúlyba jussunk (2,1 vagy inkább kissé felette). Teend? van még itt is b?ven, de a folyamat legalább ígéretesen halad. Még nem történt meg a demográfiai dráma társadalomlélektani hátterének feltárása és f?ként a helyes kezelési módok megtalálása.

Érdeemes az orvostársadalom (f?ként a n?gyógyászok) tapasztalataiból és megállapításaiból idézni. Ezt teszem egy neves szegedi orvos tudós vaskos munkáját olvasva. (Neve közlésére nincs felhatalmazásom, de remélem, rajta kívül majd mások is megszólalnak, és áttörik a nyilvánosság falát.) A m? szerint 1956 – az abortusz legalizálásának éve – óta több mint ötmillió beavatkozást végeztek el. Nagyon megn?tt a fiatal korban (13–18 év között) végzett abortuszok száma. Az els? szülés el?tti abortuszok összehasonlíthatatlanul több medd?séget okoznak, mint az az után végzettek, ezért gyorsan n? a medd? párok száma. Számptalan rendellenességet és medd?séget okozó hatásuk van a fogamzásgátlóknak is. Az abortuszok és a fogamzásgátlók könny? hozzáférhet?sége nagyban megnövelte a nemi szabadosságot. Balliberális felfogás szerint mi ez, ha nem az egyéni szabadságjogok legnemesebb megnyilvánulása?

A jelenlegi, deprimált állapotból – noha szükségességét nem tagadhatjuk – aligha jelent kiutat csupán a felvilágosítás, mert a másik oldal is „felvilágosít”. Ha a társadalom díjazza a családokat, és a gyermeket vállalókat és nevel?ket, akkor valamilyen formában azoknak a tudtára kell adnia rosszsallását, akik ebb?l kimaradnak. Jó, ha el?re tudják, hogy öregkorukra ezt meg fogják bánni, azon túl is, hogy szinte nem lesz senki, aki rájuk néz majd. A gyermeknevelést a nyugdíjakban is jól érzékletessé kell tenni. A mai digitális technika és annak orvosi alkalmazása messzemen?kig lehet?vé teszi, hogy regisztrálják a n?gyógyászati eseményeket is, aminek alapján a kés?bbi gyerektelenség valószínűsíthet?. Ma sajnos olyan korban élünk, ahol szinte csak a feltételes reflexek m?ködnek.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

